

Examining the Roles of Sports Coaches in Iran

Alireza Zamani Nokaabadi

Assistant Professor, Sports Management, Isfahan Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.
ezamani.1381@gmail.com

Abstract

The aim of the current research was to examine the roles of Iranian sports coaches using the exploratory phenomenology method and thematic analysis. Twenty coaches and athletes who met the specific research criteria were purposefully selected for in-depth semi-structured interviews. The research participants included sports coaches, male and female athletes from various fields such as championship sports, general sports, disabled sports, fitness, physical fitness, and adventure sports. The purposeful sample selection method was used to select the statistical sample, employing the snowball selection strategy. Data analysis was conducted using the thematic analysis method and the theme network method, processed in a descriptive-interpretive manner. Four strategies were employed to audit the research. The findings revealed five overarching themes: teacher, leader, manager, expert, and learner. The teacher theme encompassed six sub-themes: teacher, practitioner, evaluator, demonstrator, teacher of life skills, and all-round development of students. The leadership theme included the roles of mentor, model, and motivator. The management theme included planning, organizing, strategizing, moderating, safety and risk management, financial resources management, and public relations. The expert theme comprised roles such as bodybuilder, technical expert, health expert, and talent organizer. The overarching theme of the teacher's role as a learner included the sub-themes of student, researcher, and reflection. In conclusion, coaches need to prepare themselves for coaching as they are required to fulfill various roles.

Keywords: Coach, Sports, Athletes, Coaching. Iran, Thematic analysis.

Cite this article: Zamani Nokaabadi, A.R. (2023). Examining the Roles of Sports Coaches in Iran. *Applied Research in Sports Science and Health*, 2(3).

Received: 2023/05/13; Revised: 2023/06/20; Accepted:2023/07/10; Published online: 2023/09/24

Article type: Research Article

Publisher: Qom Islamic Azad University

© the authors

بررسی نقش‌های مربیان ورزش ایران

علیرضا زمانی نوکآبادی

استادیار، مدیریت ورزشی، واحد اصفهان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

azamani.1381@gmail.com

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش‌های مربیان ورزش ایران با استفاده از روش پدیدارشناسی اکتشافی، و با شیوه تحلیل مضمون بود. ۲۰ نفر از مربیان و ورزشکاران که معیارهای خاص پژوهش را داشتند، به صورت هدفمند، برای مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختاریافته انتخاب شدند. مشارکت‌کنندگان پژوهش شامل کلیه مربیان ورزش و ورزشکاران مرد و زن کشور بودند. این افراد در حوزه‌های مختلف مثل ورزش قهرمانی، همگانی، معلولین، تناسب اندام، آمادگی جسمانی، و ورزش‌های ماجراجویانه فعالیت دارند. برای انتخاب نمونه آماری از روش انتخاب نمونه هدفمند با استفاده از راهبرد انتخاب گلوله برفی استفاده شد. جهت تحلیل داده‌ها از روش تحلیل مضمون و از نوع روش شبکه مضامین استفاده شد و داده‌ها به صورت توصیفی - تفسیری پردازش شدند. جهت ممیزی پژوهش نیز از چهار راهبرد استفاده شد. یافته‌ها شامل پنج مضمون فراگیر معلم، رهبر، مدیر، متخصص و فراگیرنده بود. مضمون معلم شامل شش مضمون آموزش‌دهنده، تمرین‌دهنده، ارزیاب، نمایش‌دهنده، آموزش‌دهنده مهارت‌های زندگی، و رشددهنده همه‌جانبه شاگردان بود. مضمون رهبری شامل نقش متور، مدل و انگیزه‌دهنده بود. مضمون مدیر شامل برنامه‌ریزی، سازماندهی، استراتژیست، ناظم، مدیر ایمنی و ریسک، مدیر منابع مالی، و مسئول روابط عمومی بود. مضمون متخصص شامل چهار نقش سازمان‌دهنده بدنساز، فنی، تندرستی و استعدادیاب بود. مضمون فراگیر نقش مربی به عنوان فراگیرنده شامل سه مضمون دانشجو، پژوهشگر و بازتاب بود. به طور کلی می‌توان ادعان نمود مربیان باید خودشان را برای کار مربیگری آماده کنند، چون باید نقش‌های متنوعی را ایفا نمایند.

کلیدواژه‌ها: مربی، ورزش، ورزشکاران، مربیگری.

استناد به این مقاله: زمانی نوکآبادی، علیرضا (۱۴۰۲). بررسی نقش‌های مربیان ورزش ایران. پژوهش‌های کاربردی در علوم ورزشی و سلامت، ۲(۳).

نوع مقاله: مقاله پژوهشی ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم © نویسندگان

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۲۴ ؛ تاریخ اصلاح: ۱۴۰۲/۰۳/۳۰ ؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۳/۱۹ ؛ تاریخ انتشار آنلاین: ۱۴۰۲/۰۷/۰۲

مقدمه

تئوری نقش^۱ یک دیدگاه در جامعه‌شناسی و روانشناسی اجتماعی است که اکثر فعالیت‌های روزمره را در نظر می‌گیرد تا آن‌ها را به‌طور اجتماعی تعریف کند. هر نقش اجتماعی مجموعه‌ای از حقوق، وظایف، انتظارات، هنجارها و رفتارها است که فرد باید با آن‌ها مواجه شود و آن‌ها را ایفا کند (جونز و والا^۲، ۲۰۰۶). افراد در زندگی خود با نقش‌های اجتماعی متفاوتی مواجه می‌شوند و بعضی مواقع باید به‌طور همزمان با نقش‌های متفاوت در موقعیت‌های اجتماعی مختلف روبرو شوند. رویکرد نقش‌گرایی، به یک نقش به‌عنوان مجموعه‌ای از انتظارات می‌نگرد که جامعه بر هر فرد تحمیل می‌کند (گافمن^۳، ۱۹۵۶). ایده نقش مربی، یک مؤلفه ضروری از برنامه‌های سالیانه آموزش مربیگری است که در برنامه ملی مربیگری اتحادیه راگی در سال ۱۹۷۷ توسط مارکز^۴ تحت عنوان «الزامات شغل مربی راگی» ارائه شده است. مارکز بیان نمود که هدف بنیادین مربیگری این است که پیچیدگی‌های حل یک سؤال به ساده‌ترین شکل درآید، وی همچنین نقش مربی را در سه حوزه قدرت، مهارت و انگیزه ارائه کرد. سه دهه بعد، سه نقش دیگر مربی (رهبر، معلم و سازمان‌دهنده) در کتابچه سالیانه سطح یک این رشته ارائه گردید (ناش، اسپرول و هورتون^۵، ۲۰۰۸).

مربیگری ورزش یک کار پیچیده است که نقش آن خیلی بیشتر از تمرین دادن ورزشکاران می‌باشد (والی و بلوم^۶، ۲۰۰۵). تعریف و نقش مربی ورزش بسیار جامع‌تر از این است که مربی را صرفاً یک آموزش‌دهنده یا معلم بدانیم؛ زیرا مربیان نمایش‌های عملی ارائه می‌دهند، طرح‌ریزی می‌کنند، نصیحت می‌کنند، انگیزه می‌دهند و رهبر هستند (ژابو^۷، ۲۰۱۴). رابطه مربی و ورزشکار می‌تواند فوق‌العاده نزدیک باشد. بنابراین، برای مربی مهم است که بتواند مثل یک دوست و متور عمل کند تا بازیکن بتواند در مورد مشکلاتش با وی صحبت نماید (گوردون^۸، ۲۰۰۹). مربیان اجراکننده، آموزش‌دهنده، سرپرست، رهبر، برنامه‌ریز، انگیزه‌دهنده، مذاکره‌کننده، مدیر و شنونده هستند و از مربیان دانشگاهی انتظار می‌رود نقش‌های آموزش‌دهنده، اداره کردن، رهبری، برنامه‌ریزی، انگیزه دادن، مذاکره، مدیریت و گوش دادن به ورزشکاران را ایفا کنند (میلر، لوتز و فردینسورگ^۹، ۲۰۱۲). مربیان تسهیل‌کنندگانی هستند که رشد و نمو را ارتقاء می‌دهند و نقش بارزی در آموزش مهارت‌های زندگی از طریق ورزش دارند (کامایر، ترودل و فورنریز^{۱۰}، ۲۰۱۲). مربیان خوب افراد را به سمت یک سفر بهبوددهنده هدایت می‌کنند، از جمله افراد دارای استعداد را که سریع‌تر رشد کنند (ورزش انگلستان^{۱۱}، ۲۰۱۷).

گیلبرت و ترودل^{۱۲} (۲۰۰۴) با استفاده از رویکرد مطالعه چندموردی^{۱۳}، با شش مربی ورزش جوانان به‌طور جداگانه مصاحبه کردند. نتایج نشان داد که مربیان نقش انضباطی، سرگرمی، رشد و توسعه شخصی، رشد ویژه ورزش و پیروزی را ایفا می‌کنند (گیلبرت و ترودل، ۲۰۰۴). مارتینز^{۱۴} (۲۰۱۲) نقش‌های مربی را شناسایی نیازها، درک بافت و آگاهی از آمادگی متناسب بدنی و روان‌شناختی و پیشینه‌سازی عملکرد معرفی نمود. لمس فوتبال^{۱۵} (۲۰۱۳) نقش‌های رهبر، متور، انگیزه‌دهنده، ارزیاب، روانشناس، مدیر، توصیه‌کننده،

¹ Role

² Jones & Wallace

³ Goffman

⁴ Marks

⁵ Nash, Sproule & Horton

⁶ Vallée & Bloom

⁷ Szabo

⁸ Gordon

⁹ Miller, Lutz & Fredenburg

¹⁰ Camiré, Trudel & Forneris

¹¹ Sport England

¹² Gilbert & Trudel

¹³ Multiple-case study approach

¹⁴ Martenez

¹⁵ Touch Football-ACT

مشاور، نمایش‌دهنده عملی، تسهیل‌کننده، یابنده واقعیت، سرچشمه یا خاستگاه دانش، ناظر، سازمان‌دهنده و برنامه‌ریز، مدل و حمایت‌کننده را برای مربیان پیشنهاد داده است. کلی^۱ و همکاران (۲۰۱۸) با استفاده از مصاحبه نیمه‌سازمان‌یافته و یک طرح کیفی نشان دادند نقش مربیان ورزش که در سطح پایه کار می‌کنند عموماً برحسب پرورش رشد روان‌شناختی ورزشکاران معرفی شده است، تا لذت و سرگرمی، تداوم مشارکت در ورزش و ساخت عزت نفس ورزشکاران تضمین شود. در مقابل، نقش‌های مربیانی که بر روی ورزشکاران نخبه کار می‌کنند، بر بروندهای عملکرد، حفظ تمرکز بر عملکرد و نتایج، متمرکز بود. نقش‌ها و مسئولیت‌های یک مربی همانند مهارت‌ها و کیفیت‌های مربی، در یک طیف وسیعی قرار دارند. مربی ممکن است متوجه شود که این نقش‌ها می‌توانند بازهم بسط یابند و وی باید نقش‌های دیگری را نیز ایفا کند؛ مثلاً نقش سازمان‌دهنده حمل‌ونقل برای تمرین و مسابقات، نقش نظم‌دهنده برای حفظ محیط عادلانه و مناسب و حل تعارضات، نقش مربی بدنساز برای توسعه آمادگی جسمانی اجراکنندگان، نقش مبلغ برای ارتقاء نیمرخ باشگاه یا سازمانی که در آن مشغول است (راینسون، ۲۰۱۰). مربی باید دائماً در حال رشد و یادگیری باشد و عملکرد مربیان باید الزاماً همراه با یادگیری باشد (راینی و مالیت^۲، ۲۰۱۲). تغییر ورزشکاران و ماهیت تحولی عملکرد ورزشی، نیازمند آن است که مربیان در جستجوی رشد و تغییر کارشان باشند. نظریه یادگیری در طول عمر^۳، یکی از نظریه‌هایی است که در ادبیات مربیگری بسیار استفاده شده و به‌عنوان «ترکیبی از فرآیندها در طول زندگی که به‌موجب آن، بدن (ژنتیکی، فیزیکی و بیولوژیکی) و ذهن (دانش، مهارت‌ها، نگرش‌ها، ارزش‌ها، هیجانات، معانی، باورها و حس) موقعیت‌های اجتماعی را تجربه می‌کنند، محتوای آن به‌طور شناختی، هیجانی یا عملی (یا از طریق هر ترکیبی) متحول می‌شود و در بیوگرافی شخصی فرد تلفیق شده و منجر به یادگیری مداوم (یا باتجربه‌تر شدن) فرد می‌شود» تعریف شده است (جارویس^۴، ۲۰۰۹). کوته و گیلبرت^۵ (۲۰۰۹) نشان دادند مربیگری اثربخش دارای سه مؤلفه دانش مربیگری، بروندهای ورزشکاران و بافت مربیگری است و اذعان داشتند که مربیگری ورزش کاربرد دانش حرفه‌ای، بین‌فردی و درون‌فردی برای بهبود شایستگی، اعتمادبه‌نفس، کاراکتر و ارتباط در بافت‌های مربیگری ویژه است. از طرفی، مربیگری ورزشی یک فعالیت اجتماعی است که به‌تبع آن شامل تعاملات افراد زیادی مانند مربیان، ورزشکاران، والدین، نهادهای اجتماعی، دولتی و سایر مؤلفه‌های درگیر است.

مرور ادبیات پژوهشی نشان می‌دهد مطالعات اندکی در این حوزه در کشور انجام شده و اکثر تحقیقات مربوط به مطالعاتی است که در خارج از کشور انجام گرفته است که ممکن است شکاف قابل ملاحظه‌ای در سایر محیط‌های ورزشی محسوب شود. در این راه، استفاده از رویکرد بومی و دانش موجود مربیان و دیدگاه ورزشکاران و شرکت‌کنندگان در ورزش می‌تواند مؤلفه‌هایی را مشخص کند که شاید در سایر تحقیقات و مطالعاتی که خارج از ایران انجام گرفته، مشخص نشده باشند. بر این اساس، محققان قصد دارند نقش‌های مربیان ورزش ایران را ارائه دهند. این نقش‌ها به مربیان کمک می‌کند تا مسئولیت‌ها و وظایفشان را بهتر و مؤثرتر انجام دهند و مدرسان دوره‌های تربیت مربی ورزش در هنگام تدریس این درس، بر روی این مؤلفه‌ها بیشتر تمرکز کنند.

روش تحقیق

روش این پژوهش از نوع پدیدارشناسی اکتشافی بود که به شیوه تحلیل مضمون انجام گرفت. مشارکت‌کنندگان در این پژوهش، شامل کلیه مربیان ورزش و ورزشکاران مرد و زن کشور بودند. این افراد در حوزه‌های مختلفی مانند ورزش قهرمانی، همگانی، معلولین، تناسب اندام، آمادگی جسمانی و ورزش‌های ماجراجویانه فعالیت دارند. برای انتخاب نمونه آماری، از روش انتخاب نمونه هدفمند با

¹ Kelly

² Rynne & Mallett

³ Theory of lifelong learning

⁴ Jarvis

⁵ Cote & Gilbert

به‌کارگیری راهبرد انتخاب گلوله برفی استفاده شد. برای مربیان مشمول در این تحقیق، داشتن حداقل ۱۰ سال سابقه مربیگری، کسرت مربیگری در سطح بین‌المللی، سطح عملکرد، تحصیلات مرتبط با تربیت بدنی و پیشنهادات هم‌ردیفان خبره و برای ورزشکاران هم حداقل ۱۰ سال سابقه ورزش کردن به‌طور مداوم و/یا تجربه ورزش در سطوح بالا، در نظر گرفته شد. برای تحلیل داده‌ها، از روش تحلیل مضمون استفاده شد. این روش به صورت‌های گوناگونی قابل اجرا است که از میان آن‌ها، روش شبکه مضامین^۱ مورد استفاده قرار گرفت. شبکه مضامین براساس روندی مشخص، پایین‌ترین سطح قضایای پدیده را از متن بیرون می‌کشد (مضامین پایه)، سپس با دسته‌بندی این مضامین و تلخیص آن‌ها، به اصول مجردتر و انتزاعی‌تر دست پیدا می‌کند (مضامین سازمان‌دهنده). در قدم سوم، این مضامین عالی در قالب استعاره‌های اساسی گنجانده شده و به‌صورت مضامین حاکم بر کل متن درمی‌آیند (آتراید- استرلینگ^۲، ۲۰۰۱). بر این اساس، داده‌های حاصل از مصاحبه، با استفاده از روش تحلیل مضمون و به‌صورت توصیفی- تفسیری مورد پردازش قرار گرفت. سپس با مراجعه مجدد و مرور مصاحبه‌های صورت‌گرفته، چارچوب نهایی نقش‌های مربی ورزش تدوین گردید.

جهت ممیزی پژوهش حاضر، از چهار راهبرد باورپذیری^۳، انتقال‌پذیری^۴، اتکاء‌پذیری^۵ و تأییدپذیری^۶ استفاده شد. باورپذیری به این معنی است که آیا یافته‌های تحقیق برای محقق باورپذیر است (معادل روایی درونی). برای باورپذیری، محقق یکی از مصاحبه‌ها را بعد از یک ماه دوباره کدگذاری نمود، سپس نتایج با ضریب اسکات^۷ مقایسه گردید که ضریب بدست آمده ۰/۸۴ بود که حاکی از نتایج قابل‌اتکاء و باور می‌باشد. انتقال‌پذیری یعنی اینکه آیا انتقال استنباط از یک بستر به بستر دیگر وجود دارد (معادل روایی بیرونی). لازم به ذکر است برای اعتمادپذیری و انتقال‌پذیری، از روش تحلیل اعضای پژوهش^۸ استفاده شد. در این روش، گزارش محقق از نظر صحت و کامل بودن مورد مطالعه و بررسی قرار می‌گیرد، زیرا خواندن گزارش موجب می‌گردد که مشارکت‌کنندگان حقایق تازه‌ای به‌خاطر آورده یا درک جدیدی از موقعیت بدست آورند؛ ضمن اینکه تحلیل افراد بیرون از محدوده یک فرد، خارج از محدوده آن فرد یا موقعیتی است که درگیر تحقیق است تا نقاط کور تحقیق مشخص شود. در این راستا، اتکاء‌پذیری به این معنی است که آیا اگر فرد دیگری کدگذاری کند، به همین یافته‌ها می‌رسد و آیا نتایج یکسان بدست می‌آید (معادل پایایی). در نهایت، تأییدپذیری میزانی است که یافته‌های پژوهش تأییدپذیر هستند، بدین معنی که آیا واقعاً یافته‌ها از دل داده‌ها بدست آمده است. برای تأییدپذیری، سه نفر صاحب‌نظر مضامین، یافته‌ها و مدل را بررسی کردند و تمامی مراحل به‌صورت جزء‌به‌جزء ارائه شد تا متخصصان خبره نظرشان را در مورد مدل ارائه نمایند که در نهایت مورد تأیید آن‌ها قرار گرفت.

¹ Thematic network

² Attride-Stirling

³ Ceredibility

⁴ Transferability

⁵ Dependability

⁶ Confirmability

⁷ Scott

⁸ Member Checking

یافته‌های تحقیق

جدول (۱)، مشخصات شرکت‌کنندگان در تحقیق را نشان می‌دهد. با توجه به عناوین آن‌ها می‌توان از متناسب بودن نمونه پژوهش اطمینان حاصل کرد.

جدول ۱- مشخصات شرکت‌کنندگان در تحقیق

ردیف	تحصیلات	سن	سوابق	عناوین
کد ۱	کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزش	۳۷	۲۲ سال	دونده سرعت باشگاهی، مربی سرعت باشگاهی، مربی سرعت تیم ملی در المپیک ۲۰۱۲ لندن و ۲۰۱۶ ریو، مدرس دانشگاه و مدرس دوره‌های مربیگری
کد ۲	دانشجوی دکتری مدیریت ورزش	۳۸	۲۲ سال	ورزشکار جهت‌یابی، مربی تیم ملی جهت‌یابی بانوان، مربی برتر جهت‌یابی کشور در دو سال پیاپی، مربی کوهنوردی
کد ۳	کارشناسی ارشد تربیت بدنی	۴۲	۲۷ سال	بازیکن تیم‌های ملی والیبال، مربی تیم ملی والیبال نوجوانان ایران به مدت ۸ سال و کسب چند عنوان قهرمانی در آسیا و یک عنوان قهرمانی جهان، سرمربی و مربی تیم‌های سوپرلیگ ایران، مدرس فدراسیون والیبال
کد ۴	کارشناسی ارشد آسیب‌شناسی	۲۵	۱۱ سال	رکورددار دو ۶۰ متر داخل سالن بانوان ایران، دارنده مدال نقره بازی‌های آسیایی در ماده ۴ در ۴۰۰ متر و مدال طلا و نقره بازی‌های غرب آسیا
کد ۵	دکتری مدیریت ورزش	۳۸	۲۴ سال	کوهنورد، مربی بازی‌های سنتی و محلی، مربی کوهنوردی، دره‌نوردی، غارنوردی و صعود، عضو هیأت علمی دانشگاه و مدرس دوره‌های مربیگری
کد ۶	کارشناسی ارشد مدیریت	۳۵	۲۰ سال	بازیکن تیم‌های ملی والیبال بانوان در رده‌های مختلف، مربی تیم‌های باشگاهی و ملی در رده‌های مختلف
کد ۷	دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزش	۳۸	۲۵ سال	بازیکن فوتسال باشگاهی، سرمربی فوتسال در لیگ برتر، مربی تیم ملی فوتسال دانشجویان و قهرمان آسیا، مدرس کنفدراسیون فوتسال آسیا در رشته فوتسال
کد ۸	کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزش	۳۶	۲۰ سال	ورزشکار باشگاهی دو و میدانی، مربی آمادگی جسمانی، تناسب اندام و توان‌افزایی افراد دارای بیماری و قهرمانان رشته‌های مختلف ورزشی
کد ۹	دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی	۳۸	۲۶ سال	ژیمناست، مربی درجه یک ژیمناستیک و مربیگری نونهالان و نوجوانان در سال‌های متمادی، مدرس واحد ژیمناستیک دانشگاه به مدت ۱۵ سال
کد ۱۰	کارشناسی ارشد آسیب	۲۸	۱۷	قهرمان چندین دوره بازی‌های ملی، آسیایی و جهانی میل بازی در

پژوهش‌های کاربردی در علوم ورزشی و سلامت

دوره ۲، شماره ۳، ۱۴۰۲

EISSN: 2821-2576

<https://jsports.qom.iau.ir>

ورزش باستانی	سال			
چندین عنوان در لیگ والیبال ایران، بازیکن تیم ملی والیبال و حضور در لیگ جهانی والیبال	۱۶ سال	۳۰	کارشناسی تربیت بدنی	کد ۱۱
بازیکن سابق تیم ملی هندبال، بازیکن باشگاهی هندبال و کسب چندین قهرمانی در ایران، مربی تیم باشگاه ذوب آهن، مربی تیم ملی هندبال از سطح جوانان تا بزرگسالان	۳۸ سال	۵۰	کارشناسی ارشد مدیریت ورزش	کد ۱۲
دارنده دان دو جودو، پنج دوره قهرمان ایران در رشته بادی کلاسیک و بادی بیلدینگ، نایب قهرمان و قهرمان بادی کلاسیک جهان در سال ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳، داور و مربی درجه یک فدراسیون پرورش اندام	۲۴ سال	۳۷	کارشناس تربیت بدنی	کد ۱۳
مربی و بازیکن باشگاهی بدمیتون و کسب چند عنوان کشوری و لیگ ایران، سابقه مربیگری در مقاطع و سطوح مختلف بدمیتون در سطح ملی، مربی مدعو در تیم ملی آذربایجان، عضو هیأت علمی دانشگاه و مدرس دوره‌های مربیگری	۲۶ سال	۴۰	دکتری یادگیری حرکتی	کد ۱۴
عضو تیم ملی کاراته ایران، کسب چندین مقام کشوری و باشگاهی در سطح کشور و قهرمانی باشگاه‌های جهان، مربی تیم ملی امید و جوانان ویتنام و کسب چندین مقام با این تیم‌ها، دارای بالاترین مدرک مربیگری کاراته بین‌المللی	۲۲ سال	۳۶	کارشناسی ارشد مدیریت ورزش	کد ۱۵
قهرمان پرتاب در ورزش معلولین، کسب چندین عنوان آسیایی و جهانی در مسابقات پارا آسیایی و حضور در سه دوره پارالمپیک	۱۷ سال	۳۳	کارشناسی تربیت بدنی	کد ۱۶
بازیکن فوتبال باشگاهی، مربی تیم‌های فوتبال نوجوانان و جوانان سپاهان و قهرمانی با این تیم‌ها در لیگ ایران، مدرس دوره‌های مربیگری	۲۲ سال	۳۵	کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزش	کد ۱۷
ورزشکار و مربی ایروبیک، مربی سالمندان، مربی تی آر ایکس، زومبا	۱۸ سال	۴۰	کارشناسی ارشد تربیت بدنی	کد ۱۸
شناگر، مربی آموزشی و قهرمانی شنا و واترپلو	۲۵ سال	۳۵	کارشناسی ارشد مدیریت ورزش	کد ۱۹
بازیکن و مربی کبدمی، دارای چندین مقام کشوری باشگاهی، مربی تیم ملی جوانان به مدت دو سال	۱۸ سال	۳۳	کارشناسی ارشد آسیب‌شناسی	کد ۲۰

سؤال پژوهش این بود که مربی ورزش باید چه نقش‌ها، مسئولیت‌ها و وظایفی را ایفا کند؛ لذا برای پاسخ به این پرسش، با استفاده از روش پدیدارشناسی به بررسی نظرات شرکت‌کنندگان پرداخته شد. با انجام مصاحبه‌ها و پیاده‌سازی متن، به مرحله استخراج مضامین

حاصل شده در سه سطح مضامین پایه (نشانگرها)، مضامین سازمان‌دهنده (ملاک‌ها) و مضامین فراگیر (عوامل) منتهی گردید که نتیجه آن در جدول (۲) ارائه شده است. بدین منظور، ابتدا تمامی مصاحبه‌ها خط‌به‌خط توسط پژوهشگر یادداشت شد و سپس مفاهیم مندرج در جدول (۲) به‌عنوان کدهای معنایی مرتبط با الگوی کیفی نقش‌های مربی معرفی شدند.

جدول ۲- نحوه شکل‌گیری مضامین (فراگیر، سازمان‌دهنده و پایه)

مضامین فراگیر	مضامین سازمان‌دهنده	مضامین پایه
معلمی	آموزش‌دهنده	وجود رابطه قوی بین مربیگری و یاد دادن مهارت‌ها، تکنیک‌ها و تاکتیک‌های ورزش و بازی، استفاده از روش‌های آموزشی مختلف متناسب با سطح شاگردان، آموزش مهارت‌های روانی به بازیکنان
	تمرین‌دهنده	استفاده از روش‌های علمی تمرین برای افزایش قابلیت‌های جسمانی ورزشکاران، استفاده از روش‌های تمرین مختلف برای ارتقاء مهارتی بیشتر شاگردان، معرفی تاکتیک‌ها و استراتژی‌های تخصصی ورزش و تمرین دادن آن‌ها
	ارزیاب	ارزیابی عملکرد بازیکنان در تمرین و مسابقه، پیدا کردن نقاط قوت و ضعف ورزشکاران، اصلاح خطاهای تکنیکی و تاکتیکی بازیکنان، تعیین استاندارد برای عملکرد ورزشکاران، تعیین استانداردهای اخلاقی و رفتاری برای ورزشکاران، تعیین میزان دستیابی به استانداردهای مشخص شده
	نمایش‌دهنده	اجرای عملی مهارت‌های ورزشی به‌طور کامل به‌ویژه برای نوآموزان، داشتن توانایی بدنی برای نمایش صحیح مهارت‌های ورزشی، بلد بودن مهارت‌های ورزشی رشته ورزشی و نمایش آن‌ها به‌طور صحیح برای الگوگیری مبتدیان
	آموزش‌دهنده مهارت‌های زندگی	آماده کردن ورزشکاران برای اینکه سبک زندگی صحیحی در طول عمرشان داشته باشند، آموزش مهارت‌های اجتماعی به ورزشکاران هم برای داخل میدان ورزش و هم برای جامعه، شهروند خوب بودن
	رشد‌دهنده همه‌جانبه شاگردان	رشد اخلاقی بازیکنان، رشد اجتماعی بازیکنان، رشد روانی ورزشکاران، رشد شناختی ورزشکاران، رشد هیجانی ورزشکاران، رشد شخصی ورزشکاران
رهبری	منتور	مرشد و بزرگ‌تر ورزشکاران بودن، حمایت و هدایت همه‌جانبه ورزشکاران در امور مختلف، انتقال تجربیات و ارائه مشاوره به ورزشکاران به‌ویژه افرادی که در سطوح متوسط هستند
	مدل	الگوی اخلاقی برای ورزشکاران، الگوی رفتاری برای ورزشکاران، الگوی ورزشی برای ورزشکاران، الگوی بدنی برای ورزشکاران، الگوی اجتماعی برای ورزشکاران

<p>انگیزه دادن به ورزشکاران جهت تداوم شرکت در ورزش، ایجاد انگیزه در ورزشکاران برای ارتقاء عملکرد، انگیزه دادن به بازیکنان در مسابقه، افزایش مشارکت عمومی در ورزش</p>	<p>انگیزه‌دهنده</p>	
<p>داشتن برنامه برای هر جلسه تمرین، داشتن برنامه برای هرکدام از بازیکنان، داشتن برنامه برای یک فصل یا سال، طراحی تمرینات براساس سطح و درک بازیکنان، طراحی نقشه‌های رقابتی برای مسابقات پیش‌رو، طراحی انواع روش‌های مختلف آموزش برای انفرادی کردن آموزش</p>	<p>برنامه‌ریزی</p>	
<p>چیدمان مناسب محیط ورزشگاه یا سالن برای شروع تمرین، آرایش بازیکنان در هنگام تمرین، تقسیم ورزشکاران براساس سطوح سنی و توانایی و مهارت، آماده‌سازی مقدمات هر جلسه تمرین و تهیه و مهیا کردن ملزومات موردنیاز، تدارک سفرهای تیم و آماده کردن همه افراد و وسایل و ملزومات، آماده کردن وسایل نرم‌افزاری و سخت‌افزاری موردنیاز</p>	<p>سازماندهی</p>	<p>مدیریتی</p>
<p>تدوین چشم‌انداز برای تیم، داشتن چشم‌انداز بلندمدت برای یک فصل یا چند فصل، داشتن برنامه عملیاتی بلندمدت برای رشد بازیکنان</p>	<p>استراتژیست</p>	
<p>برقرارکننده نظم و انضباط در تمرینات و مسابقات، مراقبت از رفتارهای ورزشکاران و تصحیح رفتارهای نامناسب آن‌ها، تشویق رفتارهای خوب شاگردان، حل تعارضات بین بازیکنان، داشتن مهارت‌های گفت و شنود، حل مشکلات درون‌تیمی و بین افراد تیم و سایر افراد مانند مسئولین یا هواداران</p>	<p>ناظم</p>	
<p>مشخص کردن و اصلاح مواردی که ممکن است باعث آسیب‌دیدگی بازیکنان شوند، عدم فشار زیاد بر ورزشکاران به‌ویژه افرادی که آمادگی خوبی ندارند، پرکردن فرم رضایتنامه در ورزش‌هایی که ریسک بالایی دارند</p>	<p>مدیر ایمنی و ریسک</p>	
<p>تلاش برای کسب منابع مالی برای تیم‌هایی که حامی مالی ندارند، تخصیص بودجه به مواردی که برای ادامه کار تیم ضروری هستند، پرداخت‌ها و هزینه‌ها</p>	<p>مدیر منابع مالی</p>	
<p>داشتن روابط عمومی بالا برای برقراری رابطه با بازیکنان و افرادی که به هر نحوی با ورزش درگیر هستند، شرکت در کنفرانس‌های خبری، مصاحبه با رسانه‌ها و جراید در مورد تیم یا بازیکنان، حضور مستمر و هدفمند در فضای مجازی و دادن اطلاعات مناسب در مورد تیم یا بازیکنان و برنامه‌های آتی آن‌ها</p>	<p>روابط عمومی</p>	
<p>ارتقاء آمادگی جسمانی عمومی ورزشکاران، افزایش فاکتورهای آمادگی بدنی مربوط به سلامت ورزشکاران، افزایش مؤلفه‌های آمادگی جسمانی مرتبط با ورزش تخصصی</p>	<p>بدنساز</p>	
<p>آشنایی کامل با تکنیک‌ها، مهارت‌ها، تاکتیک‌ها و راهبردهای رشته ورزشی، آشنایی کامل با قوانین و مقررات رشته ورزشی، داشتن دانش فنی و تخصصی در همه حوزه‌های مرتبط</p>	<p>فنی</p>	
<p>ارتقاء سلامتی و تندرستی شاگردان، بهبود قدرت و استقامت شاگردان، کمک به افراد ناتوان یا دچار بیماری یا معلولیت برای ارتقاء تندرستی</p>	<p>تندرستی</p>	<p>متخصص</p>

متبحر	استعدادیاب	شناسایی ورزشکاران مستعد برای رشته ورزشی، پرورش استعداد بازیکنان به‌ویژه مبتدیان برای رسیدن به سطوح بالای عملکرد، هدایت استعداد بازیکنان برای اینکه در پست‌های تخصصی هر رشته ورزشی موفق‌تر شوند
فراگیرنده	دانشجو	تلاش برای یادگیری مداوم، داشتن تحصیلات عالی، کارآموزی نزد مربیان باتجربه
	محقق	آشنا به مقالات تحقیقی و مطالعه آن‌ها، تسلط نسبی به زبان انگلیسی، استفاده از نتایج تحقیقات در کار مربیگری
	بازتاب	مرور فعالیت‌های مربوط به مربیگری خود و اصلاح نقاط ضعف، مرور ویژگی‌های شخصی خود و اصلاح نقاط ضعف، بررسی دانش خود و ارتقاء مواردی که تصور می‌کند نیاز است آن‌ها را اصلاح نماید

نتیجه‌گیری

نقش مربیان شامل پنج مضمون فراگیر معلمی، رهبر، مدیریتی، متخصص متبحر و فراگیرنده بود. نقش معلمی شامل آموزش‌دهنده، تمرین‌دهنده، ارزیاب، نمایش‌دهنده، آموزش‌دهنده مهارت‌های زندگی و رشددهنده همه‌جانبه شاگردان بود. نقش آموزش‌دهنده به وجود رابطه قوی بین مربیگری و یاد دادن مهارت‌ها، تکنیک‌ها و تاکتیک‌های ورزش و بازی و مهارت‌های روانی و استفاده از روش‌های آموزش مختلف متناسب با سطح شاگردان اشاره داشت. به‌طور تاریخی مشخص است که یک رابطه قوی بین مربیگری و یاد دادن بازی وجود دارد. مربیان ورزش مسئولیت‌های بسیار متنوعی در مورد ورزشکاران دارند؛ مانند رشد راهبردها و آموزش مناسب برای ارتقاء مهارت‌های تکنیکی، تاکتیکی، روان‌شناختی و بدنی (فیگونه^۱، ۲۰۰۱). مارتینز (۲۰۱۲) این نقش‌ها را مشابه با یک معلم به تصویر می‌کشد. نقش تمرین‌دهنده با مضامینی از قبیل استفاده از روش‌های تمرین مختلف برای ارتقاء مهارتی بیشتر شاگردان، استفاده از روش‌های علمی تمرین برای افزایش قابلیت‌های جسمانی ورزشکاران، معرفی تاکتیک‌ها و استراتژی‌های تخصصی ورزش و تمرین دادن آن‌ها مشخص شد. مشهودترین نقش مربیان، نقش معلم و تمرین‌دهنده است و روشن است که اکثر مردم آن را با مربیگری یکسان می‌پندارند (گوردون، ۲۰۰۹). در بافت ورزش، مسئولیت مربی این است که عملکرد ورزشکاران را با در نظر گرفتن طیفی از عوامل به حد بیشینه برساند (راینی، مالیت و رابجوز، ۲۰۱۷). تمرین عبارت است از کاری که به‌وسیله مربی و با هدف کسب برخی توانایی‌های فیزیکی و روانی ورزشکاران انجام می‌شود. یک معلم در نقش مربی باید این کارها را انجام دهد: یاد دادن مهارت‌های تکنیکی و فنی لازم، یاد دادن مهارت‌ها با توالی و پیشرفت مناسب، یاد دادن مهارت‌ها با زبان قابل درک (زبان روشن)، درک تفاوت میزان یادگیری ورزشکاران، یاد دادن چیزهایی بیش از مهارت‌های ورزشی (بیکر^۲، ۲۰۰۷).

نقش ارزیاب شامل ارزیابی عملکرد بازیکنان در تمرین و مسابقه، پیدا کردن نقاط قوت و ضعف ورزشکاران، اصلاح خطاهای تکنیکی و تاکتیکی بازیکنان، تعیین استاندارد برای عملکرد ورزشکاران، تعیین استانداردهای اخلاقی و رفتاری برای ورزشکاران و تعیین میزان دستیابی به استانداردهای مشخص شده بود که همسو با یافته‌های برخی مطالعات است (لمس فوتبال، ۲۰۱۳؛ چیو^۳ و همکاران، ۲۰۱۳). اجرای عملی مهارت‌های ورزشی به‌طور کامل به‌ویژه برای نوآموزان، داشتن توانایی بدنی برای نمایش صحیح مهارت‌های ورزشی، بلد

¹ Figone

² Rynne, Mallett & Rabjohns

³ Baker

⁴ Chiu

بودن مهارت‌های ورزشی رشته ورزشی و نمایش آن‌ها به‌طور صحیح برای الگوگیری مبتدیان، به نقش نمایش‌دهنده اشاره داشت. داشتن توانایی نمایش‌های عملی، یک فعالیت مربیگری بحرانی است. نظریه یادگیری مشاهده‌ای باندورا^۱ (۱۹۷۷) چگونگی یادگیری توسط نمایش‌های عملی از طریق مشاهده را تبیین و چهار فرآیند فرعی را پیشنهاد می‌کند که عبارتند از: برجسته و نمایان بودن^۲، حافظه و بازتولید مهارت، میل و رغبت و قابلیت حرکتی (رابینسون، ۲۰۱۰).

بکر^۳ (۲۰۰۹) پیشنهاد می‌کند یاد دادن مهارت‌های مرتبط با ورزش ویژگی همه مربیان است، اما استفاده از طیفی از روش‌های یاد دادن و رشد مهارت‌های زندگی از ویژگی‌های مربیان بزرگ است. برخی از محققان بیان کرده‌اند که مربی مهم‌ترین شکل‌دهنده ارزش‌ها و مهارت‌های زندگی برای ورزشکاران است. مهارت‌های زندگی با ویژگی‌های روانی، هیجانی و اجتماعی و همین‌طور ویژگی‌ها و رفتارهایی که ورزشکاران از طریق شرکت در ورزش رشد می‌دهند و پالایش می‌کنند، مطابقت دارد که همه اینها می‌توانند به دنیای بیرون از ورزش منتقل شوند (گلد و کارسون^۴، ۲۰۰۸). در تحقیق بانویل و کر^۵ (۲۰۱۶) یادگیری مهارت‌های زندگی شامل مهارت‌های قابل انتقال به موقعیت‌های زندگی بوده و مواردی از قبیل توانایی گفتگو کردن، مدیریت زمان، داشتن تعهد، یادگیری اخلاقیات، مسئولیت‌پذیری، رهبری و کار تیمی می‌باشد. نقش رشد‌دهنده همه‌جانبه شاگردان به رشد اخلاقی، اجتماعی، روانی، شناختی و هیجانی ورزشکاران اشاره داشت. رشد شخصی به‌عنوان طیفی از تکالیف رشدی تعریف می‌شود که در رشد کلی فرد شامل رشد روان‌شناختی، هیجانی، اجتماعی، اخلاقی و شخصی سهیم است و هدف غایی رشد شخصی، دستیابی به شأن اجتماعی برای فرد است تا به‌عنوان عضوی از جامعه عملکرد کاملی داشته باشد (بانویل و کر، ۲۰۱۶). کامایر، ترودل و فورنریز^۶ (۲۰۱۲) به این نتیجه رسیدند مربیانی که ورزشکارگرا هستند به ورزش به‌عنوان ابزاری برای رشد نگاه می‌کنند.

رهبری، مضمون فراگیر بعدی بود. نقش رهبری شامل مضامین سازمان‌دهنده، متور^۷، مدل و انگیزه‌دهنده بود. نقش متور شامل مرشد و بزرگ‌تر ورزشکاران بودن، حمایت و هدایت همه‌جانبه ورزشکاران در امور مختلف، انتقال تجربیات و ارائه مشاوره به ورزشکاران به‌ویژه افراد در سطوح متوسط بود. یکی از فواید داشتن مربیان خبره، توانایی دیدن یک تصویر بزرگ و تمایز قائل شدن بین اطلاعات مرتبط و غیرمرتبط است. به نظر می‌رسد منتورینگ به‌عنوان ابزار رشد هنرجویان با کیفیت بالا، در طیفی از حوزه‌ها از قبیل مربیگری مقبولیت کسب کرده است (بروکلند و الورانتا^۸، ۲۰۰۸).

نقش مدل شامل الگوی رفتاری برای ورزشکاران، الگوی ورزشی برای ورزشکاران، الگوی بدنی برای ورزشکاران و الگوی اجتماعی برای ورزشکاران بود. یک مدل، به یک شخص واقعی اشاره دارد که رفتار او محرکی برای پاسخ‌های مشاهده‌کننده است. مدل‌ها نمونه‌هایی از رفتارها برای مشاهده و تقلید هستند. به‌طور مشابه، ورزشکاران همیشه در حال مشاهده مربی‌شان، هم‌تیمی‌ها، حریف یا ورزشکار موردنظرشان هستند و آماده‌اند رفتارهای مشاهده‌شده آن‌ها را تقلید کنند (جونز، هریس و مایلز^۹، ۲۰۰۹).

پایک^{۱۰} (۲۰۱۲) بیان می‌کند مربیان برای اینکه موفق شوند باید برخی ویژگی‌های ضروری را داشته باشند؛ از جمله مهارت‌های مدیریتی و برنامه‌ریزی خوب توسعه‌یافته، داشتن شایستگی برقراری ارتباطات هم به‌صورت زبانی و هم نوشتاری، داشتن چشم‌انداز

¹ Bandura's Observational Learning Theory

² Salience

³ Becker

⁴ Gould & Carson

⁵ Banwell & Kerr

⁶ Camiré, Trudel & Forneris

⁷ Mentor

⁸ Björklund & Eloranta

⁹ Jones, Harris & Miles

¹⁰ Pyke

وسیع در ورزش خود، توانایی تلفیق برنامه نخبگان با هرم رشد ورزش‌های سطوح پایین‌تر، نوآور بودن و داشتن ذهن باز. برنامه‌ریزی شامل مضامین پایه‌ای از جمله داشتن برنامه برای هر جلسه تمرین، داشتن برنامه برای هر کدام از بازیکنان، داشتن برنامه برای یک فصل یا سال، طراحی تمرینات براساس سطح و درک بازیکنان، طراحی نقشه‌های رقابتی برای مسابقات پیش‌رو و طراحی انواع روش‌های مختلف آموزش برای انفرادی کردن آموزش بود. مربیانی که در بافت سلامت و تندرستی کار می‌کردند، طراحی تمرین برای افزایش آمادگی جسمانی را اولین و مهم‌ترین هدف تمرین ذکر کردند و البته سایر شرکت‌کنندگان هم این مورد را در کنار دو مورد دیگر قرار دادند. در تحقیق هاگز، هنری و اسمیت^۱ (۲۰۱۴) نیز مربیان بعد از تمرین بدنی، به طراحی آموزش راهبردها، تاکتیک‌ها، تکنیک‌ها، حرکات نمایشی و روش‌های انجام بازی اشاره کردند و مطالعات دیگری هم به این امر صحنه گذاشته‌اند (بلومینشتن^۲ و همکاران، ۲۰۱۲؛ سانتوز، جونز و مسکوئیتا^۳، ۲۰۱۳).

یکی دیگر از مواردی که مربی باید در نظر بگیرد، تطابق و تمایز^۴ است. مربیان همیشه به این کار نیاز دارند که محیط تمرین را با نیازهای شاگردانشان تطبیق دهند. این امر به عوامل مختلفی از قبیل اندازه گروه، ترکیب گروه، توانایی، آمادگی بدنی، سطح مهارت و تجربه مربی بستگی دارد؛ به‌ویژه کار کردن با معلولین که به مربیگری و سبک ارتباطی متفاوت با افراد سالم نیاز دارد. در نظر گرفتن ملاحظات بیشتر در هنگام تطابق محیط مربیگری، مفهوم تمایز را می‌رساند که با سازماندهی مرتبط است (رابینسون، ۲۰۱۰). تدوین چشم‌انداز برای تیم، داشتن چشم‌انداز بلندمدت برای یک فصل یا چند فصل و داشتن برنامه عملیاتی بلندمدت برای رشد بازیکنان، باعث تشکیل مضمون سازمان‌دهنده استراتژیست شد. یکی از وظایف مدیریتی مربی، کمک به دستیابی به مأموریت^۵ تیم/باشگاه است (گوردون، ۲۰۰۹). شرکت‌کنندگان در تحقیق اظهار داشتند لازم است که مربیان یک چشم‌انداز بلندمدت داشته باشند و براساس آن، اهداف کوتاه‌مدت تا بلندمدت را برای ورزشکاران یا تیم انتخاب کنند.

استراتژی‌های مدیریت رفتار باید در مرکز مربیگری موفق قرار گیرد تا تضمین شود که ورزشکاران، مربیگری با کیفیت بالا و فرصت رسیدن به پتانسیل کامل خود را دریافت می‌کنند. رفتار نامناسب ورزشکاران دلایل زیادی دارد و مهم است مربیان این رفتارها را به حداقل برسانند و محیط مربیگری را با استفاده از طیفی از استراتژی‌ها مدیریت کنند تا نقش ناظم را به‌خوبی ایفا نمایند (هریس-رویس^۶ و همکاران، ۲۰۱۳). مضمون مدیر ایمنی و ریسک شامل مضامین پایه مشخص کردن و اصلاح مواردی که ممکن است باعث آسیب‌دیدگی بازیکنان شوند، عدم فشار زیاد بر ورزشکاران به‌ویژه افرادی که آمادگی خوبی ندارند، ایجاد محیط ایمن برای ورزشکاران و پرکردن فرم رضایت‌نامه در ورزش‌هایی که ریسک بالایی دارند، بود. رابینسون (۲۰۱۰) نیز به این موارد اشاره کرده است. مربی ممکن است مسئول منابع مالی باشد که شامل جمع کردن هزینه‌های مسابقه، پرداخت‌ها، جلب منابع مالی از حامیان مالی، آماده کردن بودجه‌ها و موازنه درآمد و هزینه در یک فصل است (مارتینز، ۲۰۱۲). روابط اجتماعی یک بخش اساسی در زندگی معمول و ورزشی هر فرد است. توانایی برقرار کردن ارتباطات مؤثر، یک مؤلفه بحرانی مربیگری مؤثر است. مربی ممکن است یک متخصص تکنیک و تاکتیک زیرک و فهیم باشد، اما اگر نتواند ارتباط مؤثری با بازیکنان برقرار کند نمی‌تواند دانش خود را به بازیکنان منتقل نماید (گوردون، ۲۰۰۹). علاوه بر ورزشکار، روابط مربی با سایر افراد از جمله همکاران، دستیاران، رسانه‌ها، والدین، مدیران و هواداران، حائز اهمیت است (همپسون و ژاویت^۷، ۲۰۱۴).

¹ Hodge, Henry & Smith

² Blumenstyein

³ Santos, Jones & Mesquita

⁴ Adaptation and Differentiation

⁵ Mission

⁶ Harris-Reeves

⁷ Hampson & Jowett

نقش متخصص متبحر شامل چهار نقش سازمان‌دهنده بدنساز، فنی، تندرستی و استعدادیاب بود. شرکت‌کنندگان به موارد ارتقاء آمادگی جسمانی عمومی ورزشکاران، افزایش فاکتورهای آمادگی بدنی مربوط به سلامت ورزشکاران و افزایش مؤلفه‌های آمادگی جسمانی مرتبط با ورزش تخصصی اشاره داشتند که مضمون بدنساز را ایجاد کرد. نقش فنی شامل آشنایی کامل با تکنیک‌ها و مهارت‌های رشته ورزشی، تاکتیک‌ها و راهبردهای رشته ورزشی، قوانین و مقررات رشته ورزشی و داشتن دانش فنی و تخصصی در همه حوزه‌های مرتبط بود. در فرآیند آماده‌سازی ورزشی، نقش مربیان خبره در ورزش، رشد یک ورزشکار همانند یک تعادل تکنیکی - تاکتیکی، آماده‌سازی بدنی و روانی و همچنین آمادگی رقابتی و تئوریک است (ترینیک، پاپیک، ترینیک^۱، ۲۰۰۹). یکی از وظایف اصلی مربیان، کمک به افراد برای داشتن ابعاد تندرستی است به طوری که بتوانند درک بهتری از تجارب، محرک‌ها و نیازهای خود داشته باشند. مربیان ورزش عموماً به افراد کمک می‌کنند تا بر حوزه‌های تندرستی فیزیکی تمرکز کنند که در تعادل و سلامتی کلی (شامل ادراک از سلامت بدنی کلی، تغذیه، فعالیت، خواب/استراحت، آرام‌سازی، مدیریت استرس، محیط و غربالگری/مراقبت پزشکی) سهیم هستند (سواربریک^۲، ۲۰۱۰). تحقیقات نشان داده است که فعالیت بدنی، معرف یک بنیاد و اساس در پیشگیری از حداقل ۳۵ موقعیت مزمن است و مربیان ورزش در این حوزه تأثیر زیادی دارند (بوث، پاپایونو و سوتون^۳، ۲۰۱۲). وقتی ورزشکاران به سطوح رقابتی‌تر تمرین ورزشی می‌رسند نقش مربی تعدیل می‌شود. مربیانی که با ورزشکاران نخبه کار می‌کنند مسئول رشد ورزشکاران مستعد و تبدیل آن‌ها به اجراکنندگان موفق بین‌المللی هستند (راینی، مالیت و رابجونز، ۲۰۱۷).

مضمون فراگیر نقش فراگیرنده شامل سه مضمون دانشجو، پژوهشگر و بازتاب بود. رشد مداوم مربیان ورزش، کلید بقاء و بهبود کیفیت مربیگری و حرفه‌ای‌گری است که یادگیری در مرکز آن قرار دارد و یادگیری مداوم از طریق شرکت در کلاس‌های مربیگری، کارگاه‌ها، کنفرانس‌ها و جلسات با سایر مربیان بدست می‌آید و اشاره به سه روش یادگیری رسمی، غیررسمی و اختیاری دارد (راینی و مالیت، ۲۰۱۲). مطابق با نظریه یادگیری در طول عمر جارویس (۲۰۰۹) تغییر در ورزشکاران و ماهیت تحولی عملکرد ورزشی، نیازمند آن است که مربیان در جستجوی رشد و تغییر کارشان باشند. کارآموزی به شاگردی کردن نزد مربیان باتجربه، شرکت در تمرینات سایر مربیان و به‌ویژه مربیان خبره به‌عنوان مشاهده‌کننده و دستیار مربیان سطح بالا بودن، اشاره داشت. مشاهده مربیان با سابقه و باتجربه بودن، در کنار مطالعه و تحصیل علوم مرتبط، می‌تواند روند رشد و تعالی مربی را تسریع کند که با برخی مطالعات (کلی و همکاران، ۲۰۱۸) همسو است. بازتاب^۴ شامل بازچینی یک موضوع در ذهن و توجه کردن جدی و متوالی به آن می‌باشد و عبارت از داشتن یک قابلیت خودتوسعه‌ای حرفه‌ای خودکار از طریق خودآموزی سیستماتیک است (هاجسون، بات و مایراند^۵، ۲۰۱۷). خودبازتابی می‌تواند به‌وسیله دیگران هدایت‌شده یا هدایت‌نشده باشد. این کار یک دیدگاه متفاوتی برای آن‌ها در کار مربیگری فراهم می‌کند تا کار مربیگری آن‌ها را به چالش بکشد (پاپیک، ۲۰۱۲).

در یک نگاه کلی، تحقیق حاضر نشان می‌دهد مربیان باید خودشان را برای کار مربیگری آماده کنند، چون باید نقش‌های متنوعی را ایفا نمایند. اکثر معلمان باید چندین سال در دانشگاه آموزش ببینند و بروندهای عملکرد مشخص شده را به‌طور واضح داشته باشند. با این وجود، اکثر مربیان ورزش توصیف‌های نقش صحیح یا بروندهای عملکرد کمی برای راهنمایی دارند. این موقعیت تا حد زیادی باعث می‌شود مربیان ورزش جوانان در ساخت رویکرد خود به مربیگری، دچار نقصان شوند. برای مثال، برخی مربیان ممکن است ارزش بیشتری برای پیروزی و رشد مهارت‌های تکنیکی قائل باشند، درحالی‌که سایر مربیان ممکن است نگران سرگرمی و رشد

¹ Trninc, Paptic & Trninc

² Swarbrick

³ Booth, Papaioannou & Sutton

⁴ Reflection

⁵ Hodgson, Butt & Mayrand

اجتماعی باشند. اگرچه و نه همیشه این آگاهی وجود داشته که مربی ورزش جوانان باید مواردی بیش از اکتساب مهارت فیزیکی را به‌عنوان نقش خود در نظر بگیرد. مربیان ورزش جوانان باید دید خود را در مورد نقش مربی وسیع‌تر کنند که شامل پیامدهای عاطفی و شناختی، موضوعات اخلاقی و رشد فراگیران است. آنچه در مربیگری ورزش مشهود است برون‌داد مطلوب شاگردان یا ورزشکاران است، خواه در میدان رقابت باشد خواه در فضای ورزش تفریحی و سلامتی. برای دستیابی به این مهم، مربیان نیاز دارند همانند یک رهبر ارکستر^۱، همه احتمالات را به‌طور متعادل کنترل و بر آرایش تکالیف مرتبط نظارت کنند و خودشان را ارتقاء دهند تا بتوانند بیشتر به ورزشکاران خدمت کنند. مربیگری ورزش به تعبیری عبارت است از رهبری ارکستر یک سری متغیرها و نقش‌های مختلف که لازم است مربی آن‌ها را ایفا کند. پیشنهاد می‌شود مطالعات دیگری با نمونه‌های دیگر در سطح کشور تکرار شود. همچنین می‌توان این مطالعه را به یک گروه از ورزش‌ها (مثلاً ورزش‌های تیمی یا انفرادی) یا یک رشته ورزشی خاص محدود و اجرا کرد.

¹ . Orchestration

References

- Attride-Stirling, J. (2001). Thematic Networks: An Analytic Tool for Qualitative Research. *Qualitative Research*, 1(3), p. 385-405.
- Baker, A. (2007). *Coach Education Handbook*. England Hockey Development. England: Milton Keynes.
- Banwell, A. & Kerr, G. (2016). Coaches' Perspectives on their Roles in Facilitating the Personal Development of Student-Athletes. *Canadian Journal of Higher Education*, 46(1), p.1 – 18.
- Becker, A.J. (2009). It's not what they do, it's how they do it: Athlete experiences of great coaching. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(1), p. 93 – 119.
- Björklund, T.A. & Eloranta, M.M. (2008). *Fostering innovation: What we can learn from experts and expertise*. Paper presented at the meeting of SEFI 36th Annual Conference, Aalborg, Denmark.
- Blumensteyn, B., Orbach, I., Bar-eli., Dreshman, R. & Weinstein Y. (2012). High-level Coaches' Perceptions of their Professional Knowledge, Skills, and Characteristics. *Sport Science Review*, XXI (5-6), p. 5 – 27.
- Booth, A., Papaioannou, D. & Sutton, A. (2012). *Systematic approaches to a successful literature review*. London, UK: Sage.
- Camiré, M., Trudel, P. & Forneris, T. (2012). High school athletes' perspectives on support, communication, negotiation and life skill development. *Qualitative Research in Sport and Exercise*, 1(1), p. 72–88.
- Chiu, L.K., Mahat N.D., Hua K.P. & Radzuwan R.B. (2013). Student-Athletes' Perceptions of Coaches' Coaching Competency at the Malaysian Public Institution of Higher Learning. *World Journal of Education*, 3(1): p.13-22 .
- Cote, J. & Gilbert, W. (2009). An Integrative Definition of Coaching Effectiveness and Expertise. *International Journal of Sports Sciences Coach*, 4(3), p. 307-323.
- Figone, A. (2001). The historical evolution of the teacher–coach dual roles: Time for a new model. *CAHPER Journal California*, 63(6), p. 20–22.
- Gilbert, W. & Trudel, P. (2004). Role of the Coach: How Model Youth Team Sport Coaches Frame their Roles. *The Sport Psychologist*, 18, p. 21-43.
- Goffman, E. (1956). *The Presentation of Self in Everyday Life*. Edinburgh: University of Edinburgh.
- Gordon, D. (2009). *Coaching science*. Learning Matters Ltd. United Kingdom: Exeter.
- Gould, D. & Carson, S. (2008). Life skills development through sport: Current status and future directions. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 1(1), p. 58–78.
- Hampson, R. & Jowett, S. (2014). Effects of coach leadership and coach-athlete relationship on collective efficacy. *Scandinavian Journal of Science and Medicine in Sports*, 24, p. 454-460.
- Harris-Reeves, B.E., Skinner, J., Milburn, P. & Reddan, G. (2013). Applying Behavior Management Strategies in a Sport-Coaching Context. *Journal of Coaching Education*, 6(2), p. 87-99 .
- Hodge, K., Henry, G. & Smith, W. (2014). A case study of excellence in elite sport: Motivational climate in a world champion team. *The Sports Psychologist*, 28, p. 60-74.
- Hodgson, L., Butt, J. & Mayrand, I. (2017). Exploring the psychological attributes underpinning elite sports coaching. *International Journal of Sports Science and Coaching*, 12(4), p. 439-451.
- Jarvis, P. (2009). *Learning to be a person in society*. London, UK: Routledge.
- Jones, R. & Wallace, M. (2006). *The Coach as Orchestrator: More Realistically Managing the Complex Coaching Context*. Abingdon, Routledge.
- Jones, R.L., Harris, R. & Miles, A. (2009). Mentoring in sports coaching: a review of the literature. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 14(3), p. 267-284 .

- Kelly, S., Thelwell, R.C., Barker, J.B. & Harwood, C.G. (2018). Psychological Support for Sport Coaches: An Exploration of Practitioner Psychologist Perspectives. *Journal of Sports Sciences*, 36(16), p. 1852-1859.
- Martenez, R. (2012). *Successful Coaching* (Fourth ed.). Wahingeon: Human Kinethics.
- Miller, G.A., Lutz, R. & Fredenburg, K. (2012). Outstanding high school coaches: Philosophies, views, and practices. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 83(2), p. 24-29.
- Nash, C., Sproule, J. & Horton, P. (2008). Sport coaches' perceived role frames and philosophies. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 3, p. 539-554.
- Pyke, F. (2012). *Coaching excellence*. Wahingeon: Human Kinetics.
- Robinson, P.E. (2010). *Foundation of Sports coaching*. UK: Routledge Press.
- Rynne, S.B. & Mallett, C.J. (2012). Understanding the work and learning of high-performance coaches. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 17, p. 507-523.
- Rynne, S.B., Mallett, C.J. & Rabjohns, M.W.O. (2017). *High performance coaching: demands and development*. In: R. Thelwell, C. Harwood & I. Greenlees (Eds.), *The Psychology of Sports Coaching: Research and Practice* (pp. 114-126). Abingdon, Oxon, United Kingdom: Routledge.
- Santos, S., Jones, R.L. & Mesquita, I. (2013). Do coaches orchestrate? The working practices of elite Portuguese coaches. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 84, p.1-10.
- Sport England (2017). *Coaching in an active nation: The coaching plan for England 2017-2021*. UK London.
- Swarbrick, M. (2010). *Peer Wellness Coaching Supervisor Manual*. Freehold, NJ: Collaborative Support Programs of New Jersey, Institute for Wellness and Recovery Initiatives.
- Szabo, A.S. (2014). What is the meaning of sport coaching (Expectations, possibilities, realities)? *Port Spanish*, 9(2), p. 39-44.
- Touch Football ACT - Coaching Skills and Roles of the Coach*. Available at: http://www.sportingpulse.com/assoc_page.cgi?c=0-697-0-0-0&sID=216766, accessed, 01/04/2013.
- Trninic, V., Papic, V. & Trninic, M. (2009). Role of expert coaches in development of top-level athletes' career in individual and team sports. *Acta Kinesiologica*, 3(1), p. 99-106
- Vallée, C.N. & Bloom, G.A. (2005). Building a successful university program: Key and common elements of expert coaches. *Journal of Applied Sport Psychology*, 17, p. 179-196.